

בשנת-מות המלך עזיהו ואראה את-אדני יושב על-כסא רם  
ונשא ושוליו מלאים את-ההיכל: שרפים עומדים ממעל לו שש  
כנפים שש כנפים לאחד בשתיים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו  
ובשתיים יעופף: וקרא זה אל-זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה  
צבאות מלא כל-הארץ כבודו: וינעו אמות הספים מקול הקורא  
והבית ימלא עשן: ואמר אוי-לי כי-נדמיתי כי איש טמא-שפתיים  
אנכי ובתוך עם-טמא שפתיים אנכי יושב כי את-המלך יהוה  
צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן-השרפים ובידו רצפה  
במלקחים לקח מעל המזבח: ויגע על-פי ויאמר הנה נגע זה  
על-שפתיך וסר עונך וחסאתך תכפר: ואשמע את-קול אדני  
אמר את-מי אשלח ומי ילך-לנו ואמר הנני שלחני: ויאמר לך  
ואמרת לעם הנה שמעו שמעו ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו:  
השמן לב-העם הנה ואזניו הכבד ועיניו השע פן-יראה בעיניו  
ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ואמר עד-מתי אדני  
ויאמר עד אשר אם-שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם  
והאדמה תשאה שממה: ורחק יהוה את-האדם ורבה העזובה  
בקרב הארץ: ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה  
וכאלון אשר בשלכת מצבת בם ירע קדש מצבתה:

ויהי בימי אחז בן-יוותם בן-עזיהו מלך יהודה עלה רצין  
מלך-ארם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל ירושלם למלחמה  
עליה ולא יכל להלחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם  
על-אפרים ויגע לבבו ולבב עמו כנוע עצי-יער מפני-רוח:  
ויאמר יהוה אל-ישעיהו צא-נא לקראת אחז ושאר ישוב  
בנגד אל-קצה תעלת הברכה העליונה אל-מסלת שדה כובס:  
ואמרת אליו השמר והשקט אל-תירא ולבבך אל-ירך משני  
זנבות האוירים העשנים האלה בחרי-אף רצין וארם

וּבֶן-רַמְלִיהוּ: יַעַן כִּי-יַעַן עָלֶיךָ אָרַם רָעָה אֲפָרַיִם וּבֶן-רַמְלִיהוּ  
לֵאמֹר: נַעֲלָה בִיהִיּוּדָה וְנִקְיָצְנָה וְנִבְקַעְנָה אֵלֵינוּ וְנִמָּלִיךְ מֶלֶךְ  
בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן-טַבָּאֵל:

כִּי-יָלַד יֶלֶד-לָנוּ בֶּן נֹתָן-לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׁרָה עַל-שְׂכָמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ  
פִּלָּא יוֹעֵץ אֶל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שֵׁר-שָׁלוֹם: לִסְרָבָה לְמִרְיָה הַמִּשְׁרָה  
וּלְשָׁלוֹם אֵין-קֵץ עַל-כִּסֵּא דָוִד וְעַל-מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֹתָהּ  
וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת  
תַּעֲשֶׂה-זֹאת: